

§ 38.

De til danske Gesandtskaber hørende Personer, der ere danske Undersaatter, skulle anses for at have deres Værneting i København i alle Tilfælde, i hvilke efter Lovgivningens almindelige Regler intet andet Værneting i Danmark kommer til Anvendelse for dem. Samme Regel gælder for fremmede Undersaatter hørende til danske Gesandtskaber, for saa vidt ikke Udenrigsministeriet i det foreliggende Tilfælde giver Afkald paa deres af Eksterritorialitetsretten følgende Undtagelse fra Opholdsstatens Jurisdiktion.

I Retssager, vedrørende Tjenesteanliggender, skulle de danske Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler anses for at have deres Værneting i København, med mindre Sagen efter Lovgivningens almindelige Regler er hjemfalden til Behandling ved Domstol andetsteds i Danmark.

§ 39.

For Embedshandlinger, som udføres ved Gesandtskaber og Konsulater paa Begæring af private og som ikke angaa de sædvanlige Skibsfartssager, erlægges Gebyr efter en af Udenrigsministeriet fastsat Tarif. De saaledes oppebaarne Beløb, for hvilke der skal aflægges Regnskab, blive for de fast lønnede Embeders Vedkommende at indbetale i Statskassen, dog med de Undtagelser, Tariffen hjemler. Valg-Generalkonsuler og Konsuler beholde de af dem oppebaarne Gebyrer, og for saa vidt de ere ansatte før denne Lovs Ikrafttræden, have de endvidere Krav paa Halvdelen af de Gebyrer, der oppebæres af de dem underlagte Valg-Vicekonsuler. Naar disse ikke i Henhold hertil skulle afgive de halve Gebyrer, have de Ret til at beholde Gebyrernes fulde Beløb.

Tvistigheder om Tariffens Anvendelse afgøres af Udenrigsministeriet.

Kapitel IV.

Lovens Ikrafttræden.

§ 40.

Nærværende Lov gælder fra 1. April 1908. Fra samme Dag ophæves Forordning af 30. Maj 1827 angaaende de til de kongelige Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personers Værneting, Lov Nr. 92 om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 med Undtagelse af § 2 og § 3 sidste Punktum, § 1 i Lov Nr. 12 af 31. Januar 1896 om Tillæg til Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893, Lov Nr. 6 af 15. Januar 1904 om Tillæg til Lovene om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 og 31. Januar 1896, Lov Nr. 164 af 22. November 1905 om Oprettelse af et Gesandtskab i Christiania saavel som alle andre ældre Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov.

Midlertidige Bestemmelser.

1) Saafremt nogen diplomatisk eller konsulær Tjenestemand ved Lovens Ikrafttræden oppebærer et større Beløb i Opholdspenge, end der herefter vil tilkomme ham paa samme Post, godtgøres Forskellen ham som personligt Tillæg, for saa vidt Indtægtsnedgangen ikke gennem Lønforhøjelse eller paa anden Maade er udjævnet.